

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አማን

ኪዳነ ምህረት

የእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ትንሣኤና ዕርገት

ነሐሴ ፲፮ ቀን በየዓመቱ የነሐሴ ኪዳነ ምህረት ተብሎ የሚከበርበትን ምክንያት ከዚህ እንናገራለን እናስረዳለን እመቤታችን በስድሳ ዕለት ዓመቷ ጥር ፳፩ ቀን ባረፈች ጊዜ ሐዋርያት በክብር እንቀብራታለን ብለው ሲያስቡ አይሁድ አስከሬኗን ለማቃጠል በመሞከራቸው ማኅደረ መለኮት ናትና «በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጓልና ስሙ ቅዱስ ነው» ያለችው ልጇ በታላቅ ኅይል ተገልጦ በመለኩ አማካኝነት ሥጋዋን ከአይሁድ ነጥቆ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስን ምስክር አድርጎ ወስዶ በገነት አኖራት።

ዮሐንስ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ተመልሶ ለሐዋርያት የእመቤታችን ሥጋዋ በዕፀ ሕይወት ሥር መኖሩን ነገራቸው። ቅዱሳን ሐዋርያትም ቅዱስ ዮሐንስ ያየውን ይህን ድንቅ ምሥጢር እንድናይ ሱባዔ ገብተን እንልምን ብለው ሰኞ ቀን ነሐሴ አንድ ቀን ሱባዔውን ጅምረው ደጅ ሲጸኑ ሳለ በሁለተኛው ሱባዔ መጨረሻ በ፲፬ኛው ቀን እሑድ አምጥቶ አስከሬኗን ሰጥቷቸው ቀብረዋት በሦስተኛ ቀን መግሰኛ ተሥታ«አዕርግዋ መላእክት ውስተ ሰማያት» እንዳለው ቅዱስ ያረደ በዝማሬ ዳዊት በይባቤ መላእክት ዐርጋለች።

ትንሣኤዋና ዕርገቷም ከሁሉ ቀድሞ የተገለጸው ለሐዋርያው ቶማስ ነበር «ከውኃውም ከወጡ በኋላ የጌታ መንፈስ ፊልጶስን ነጠቀው ... ፊልጶስ ግን በአዛጦን ተገኘ» (የሐ/ሥራ.፰፥፴፱)። ተብሎ እንደተጻፈው ሐዋርያው ቶማስ በመንፈስ ተነጥቆ በደመና ተጭኖ ከሀገረ ስብከቱ ወደ ኢየሩሳሌም ሲመጣ ድንግል ማርያም ከሞትና መቃብር በልጇ ኅይል ተነሥታ ስታርግ በሕዋው ላይ ተገናኝተዋል። እርሱም ተባርኮ ለሐዋርያትም ምስክር የሚሁን ሰበኛን ሰጥታው ይዞ ወደ ሐዋርያት ደረሰ። እርሱም የያዘውን በልቡ ይዞ የእመቤታችን ነገር ሚሥጢሩ ምን ይሆን እንዴት ሆነች ያወቃችሁት የተገለጸላችሁ ምሥጢር አለን? ብሎ ጠየቃቸው። እነሱም ሱባዔ ገብተን ሁለት ሱባዔ ደጅ ፀንተን ጌታችን ሰጠን በክብር በጌቱ ሴማኔ ቀበርናት አሉት። እርሱም ሞት በጥር በነሐሴ መቃብር እኔ አላምነም እንዲህ ያለውን ነገር አላቸው። ቅዱስ ጴጥሮስ አንተ ሁል ጊዜ እንደተጠራጠርክ ትኖራለህ የልጇን የጌታችንን ትንሣኤ ተጠራጥረህ እንደነበር ይታወሳል። አሁን ደግሞ የእመቤታችን ትንሣኤ እንሄድ መቃብሯን አይተህ እመን ብሎ ይዘውት ሄዱ። መቃብሯን ቢያዩ ባዶ ሁኖ አገኙት ደነገጡ። እርሱም አትደንግጡ

እመቤታችን ተንሥታለች ዐርጋለች ብሎ የሚያቁትን ሰበፍን አሳያቸው ወይም ሰጣቸው እነሱም እውነት ነው በዚህ ነው የገነዘናት ብለው አምነዋል ደስም ተስኝተዋል።

ሰበፍንም ተካፍለው ወስደው ድውይ ሲፈውሱበት ሙት ሲያስነሡበት ኑረዋል። በዓመቱ ቶማስ ያየውን ዕርገቷን ለማየት በመጓጓዣ ድንግል እመቤታቸውን ስልሚናፍቋት ለማየት ሺተው እግዚአብሔርም የተለመደውን ቸርነቱን እንደሚያደርግላቸው በማመን በድጋሜ ሰባዔ ገቡ። እንደ ሊቃውንተ አርቶዶስ ትምህርት ዘመኑ ዘመነ ማርቆስ ነበር። እንደ ዘንድሮው የ፳፻፲ ዓ/ም ነሐሴ ማለት ነው። ያን ጊዜ ነሀሴ ማክሰኞ ይብታል፤ ከማግሰኞ እስከማግሰኞ ስምንት ከማግሰኞ እስከ ማግሰኞ ፲፭ ረቡዕ ፲፮ ይሆናል በዚህ ዕለት ጌታ ራሱ ተገልጾ ሠራዊ ካህን ሆኖ ከሐዋርያት ቅዱስ ጴጥሮስን ተራዳዊ ካህን አድርጎ፣ እስጢፋኖስን ሠራዊ ዲያቆን እመቤታችንን መንበር አድርጎ ቀድሶ አቁርቧቸዋል። ወተቁረበት በዕደ ወልዳ ይላል እርሷም በልጇ እጅ ቆርባለች። ከዚህ ሁሉ ደስ የሚያሰኝ ክንውን በኋላ ስምሺን የጠራውን መታሰቢያሺን ያደረገውን እምርልሻለሁ ብሎ ለእመቤታችን፣ ስማችሁን የጠራውን መታሰቢያችሁን ያደረገውን ስብከታችሁን ስምቶ ያመነውን ሁሉ እምርላችኋለሁ ብሎ ለሐዋርያት ተፋውን ነግሯቸው ቶማስ ያየውን ዕርገቷን እየሳያቸው ወደሰማይ ዐርጓል።

በሰጣት ተሰፋ በገባለት የምህረት ኪዳኗ በየዓመቱ ለሰፊ ዘመናት በዓሏን እንድናክብር ይርዳን፤

ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን።

አባ ሕርያቆስ

ነሐሴ ፲፭ ቀን ፳፻፲ ዓ/ም
አስሎ